

§ 6 indeholder foruden den under § 3 nævnte Undtagelsesbestemmelse Bestemmelser om *Bøder*, om Ophævelse af en Række hidtil gældende Lovbestemmelser*) samt om Lovens *Ikrafttrædelsestidspunkt*, der i Landstinget blev udskudt fra 1. April til 1. September 1942. — Loven gælder ikke for Færøerne, men kan ved kgl. Anordning sættes i Kraft dér.

Det Udvalg, som Folketinget nedsatte om Sagen, fremhæver i sin Betænkning, at der ved Loven indføres *et nyt Princip* med Hensyn til Begrænsningen af Renteydelsen ved Udlaan mod Pant i fast Ejendom. »Medens der ved forskellige Love lige siden 1855 har været lagt Loft over den stipulerede nominelle Rente, gives Renteydelsen nu fri inden for Grænsen af Rimelighed, medens der fastsættes Grænser for de Kursfradrag, der maa tages, bestemte ved det Antal Aar, hvori der gives Uopsigelighed for Laan; herom har der hidtil ikke været fastsat Regler ved Lov.« Noget nyt er det tillige, at der fastsættes en Grænse for det Aaremaal, hvori Skyldneren kan indgaa paa Uopsigelighed fra sin Side.

Betænkningen var ledsaget af 7 Bilag, indeholdende bl. a. en Række Erhvervsorganisationers Svar paa en Forespørgsel fra Indenrigsministeriet om deres Syn paa de foreslaaede Lovregler.

Landstingets Udvalg om Rentelovforslaget oplyser i Betænkningen, at Indenrigsministeren paa Foranledning af Udvalget har udtalt, at den tidligere anvendte Fremgangsmaade, »hvorefter Laan ydes i Form af den virkelige Laangivers »Køb« af et af Skyldneren til en Mellemand udstedt Pantebrev, maa anses for en ulovlig Omgaaelse af Bestemmelserne i § 2, Stk. 1, dersom »Købet« finder Sted til Underkurs ud over den efter Bestemmelsen tilladte«. Denne Opfattelse er nu kommet tydeligt til Udtryk i den nye § 5, der blev indsat i Landstinget.

Der blev i Udvalget fremsat Ønske om at fastholde den hidtil gældende Rente paa 5 pCt. som *Maksimum i Tilfælde, hvor en Sælger lader Beløb indestaa i den af ham solgte Ejendom*. »Da der imidlertid ikke har kunnet opnaas Enighed derom i Udvalget, idet man fra anden Side har ment, at dette ikke vil faa praktisk Betydning, og at det vil bryde Lovens Princip, har man fra de paagældende Medlemmers Side frafaldet Ønsket om en Ændring paa dette Punkt, idet man dog har udtalt Forventningen om, at Ministeren vil have Opmærksomheden henvendt paa Udviklingen paa dette Omraade og tage Spørgs-

*) o: D. L. 5—14—5, §§ 1 og 2 i Loven af 6. April 1855 om Rentefodens Frigørelse m. m. og Loven om Rentebevillinger af 27. Marts 1912 med Ændringer af 16. December 1933.